

РЕШЕНИЕ

№ 1815

гр. София, 12.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **707** по описа за **2020** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична община (СО) с адрес [населено място], [улица], предявена чрез гл. юрк. М. С., срещу Решение от 21.11.2019 г. по нахд № 12012/2019 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НП), 108 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № СОА19-РД02-41 от 12.06.2019 г., издадено от заместник-кмет на Столична община, с което на основание чл. 198 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/ за нарушение на чл. 9, ал. 1 и 2 с.з. на дружеството [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева.

Касаторът сочи, че решението е постановено в нарушение на материалния и процесуален закон – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Поддържа, че обжалваното НП е законосъобразно и санкционираното с него нарушение е доказано. Оспорва извода на районния съд за наличие на хипотезата на маловажност по чл.28 ЗАНН, тъй като в случая деянието не се отличавало от останалите. Претендира решението на СРС да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба [фирма], ЕИК[ЕИК], оспорва жалбата в отговор от 24.01.2020 г., чрез управителя Ц. Б..

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С решение от 21.11.2019 г. по нахд № 12012/2019 г., СРС, НО, 108-ми състав, е отменил НП № СОА19-РД02-41 от 12.06.2019 г., издадено от заместник-кмет на Столична община, с което на основание чл. 198 ЗЗП за нарушение на чл. 9, ал. 1 и 2 с.з. на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя С. Н., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са съставени от компетентни длъжностни лица, в кръга на правомощията им, при спазване на изискванията за форма по чл.42 и чл.57 ЗАНН и без допуснати съществени процесуални нарушения. От материална страна е приел, че поради вида на обекта – оптика, стоките са лесно разпознаваеми по вид и характеристики, поради което не било необходимо да разполагат с етикет относно тези обстоятелства. Приел е за ноторно известен фактът, че върху очилата и рамките им е изписана марката или нейния графичен знак, което било ясно указание за производителя. Стоките не предполагали посочване на срок на годност, а относно условията за съхранение и употреба СРС приел за ноторен факта, че тези стоки имат приложени упътвания. В заключение е обосновал извод, че единствената липсваща информация е тази за вносителя им. Въз основа на това е намерил нарушението по чл.9, ал.1 ЗЗП за маловажно, тъй като се касаело за липса само на едно обстоятелство – вносител на стоката, докато другата съществена информация, формираща правото на избор на клиента, била известна на потребителя. Това е определено като отклонение от типичните случаи на нарушения от този вид и при липса на данни за други допуснати нарушения на ЗЗП, съдът е приложил чл.28 ЗАНН.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 108 състав е валидно, допустимо и правилно

Настоящата касационна инстанция възприема съобразно чл.220 АПК установените от първостепенния съд факти: На 28.02.2019 г. С. Н. – главен специалист в Дирекция „Икономика и търговска дейност“ на СО извършила проверка в търговски обект - оптика, стопанисвана от [фирма], при която констатирала липса на етикети върху очилата и рамките, което приела за нарушение на чл. 9, ал. 1 и 2 ЗЗП. За проверката е съставен констативен протокол № 804/28.02.2019 г., според който установените в обекта стоки – 100 броя рамки за диоптрични очила, 45 броя мъжки слънчеви очила и 40 броя дамски слънчеви очила, се предлагали без етикети на български език с информация относно производител, вносител, съществени характеристики и вид на стоката. Въз основа на установеното нарушение на ЗЗП Н. съставила срещу дружеството акт за установяване на административно нарушение

/АУАН/ № 47/06.03.2019 г., въз основа на което е издадено НП № СОА19-РД02-41 от 12.06.2019 г. от заместник-кмет на Столична община, с което на основание чл. 198 от ЗЗП за нарушение на чл. 9, ал. 1 и ал. 2 с.з. на дружеството [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева.

Вменената за нарушена норма на чл. 9, ал. 1 ЗЗП задължава търговеца да предлага на потребителите стоки с етикети на български език или и на български език, с изключение на случаите, когато информацията по ал. 2 може да бъде предоставена чрез използването на широко разпространени символи, като пиктограми и други знаци, които са лесно разбираеми за потребителите, или чрез използването на наименования за произход на стоките, които са общоизвестни.

Съдът намира за правилни изводите на районния съд, че поради спецификата си – очила и диоптрични рамки, може да се приеме за общоизвестен фактът, че същите съдържат върху себе си отбелязване, макар и на латиница, на широко разпространени символи и знаци, които са лесно разбираеми за потребителите и използването им сочи на наименования за произход на стоките, които са общоизвестни, което е позволено според вменената за нарушена норма на чл.9, ал.1 ЗЗП.

Звучат логично и обясненията на засегнатото лице, предоставени по реда на чл.44, ал.1 ЗАНН, че при проверката на 28.02.2019 г. на служителите са предоставени етикети на стоките, които представлявали книжки за всеки модел очила на няколко езика, вкл. на български език, но поради обема им те се съхранявали в оригиналните кутии на очилата и не можело да бъдат оставени да висят от самите артикули, тъй като това препятствало тяхната проба, съществена за формиране на избора на потребителя.

Разпитана като свидетел пред СРС актосъставителката Н. посочва, че на доста голяма част от предлаганите в обекта стоки, описани в АУАН, липсвали етикети на български език с информация за производител, вносител, съществени характеристики и вид на стоките.

Същевременно, в АУАН и НП описанието на нарушението е твърде лаконично – търговският обект (оптика) продава следните стоки: рамки за диоптрични очила 100 броя, мъжки слънчеви очила – 45 броя и дамски слънчеви очила 40 броя, без етикети на български език с информация за производител, вносител, съществени характеристики и вида на стоките, което е квалифицирано като нарушение на чл.9, ал.1 и ал.2 ЗЗП. Установяванията в акта и НП се подкрепят от констативен протокол № 804/28.02.2019 г. със същото съдържание и показанията на св.Н., според които на „голяма част от стоките липсвал етикет на български език“.

Съвкупната преценка на доказателствения материал по делото правилно е навела районния съд на извод за недоказаност на нарушението по чл.9, ал.1, вр. ал.2 ЗЗП. Касае се за специфични стоки, които съдържат върху себе си отбелязване на широко разпространени символи и знаци, лесно разбираеми за потребителите, използването на които сочи на общоизвестни наименования за произход на стоките, което е позволено според вменената за нарушена норма на чл.9, ал.1 ЗЗП. Това са знаците на съответната световна марка, които дават информация за производителя, за вида на стоката и нейните съществени характеристики. Последните се установяват и от стикерите, които са залепени върху стъклата на очила, указващи на тяхната защита (UV и поляризация).

Изискването на чл.9, ал.2 ЗЗП етикетът да съдържа информация за вносителя касае

единствено за случаите, в които стоката е от внос. Подобни констатации – дали стоките са от внос, не се съдържат в АУАН и НП. Последните не съдържат данни какво е количеството на визираните в тях стоки спрямо общия брой на стоките в обекта, което е от значение за преценката по чл.28 ЗАНН.

Ето защо и като е достигнал до извод за малозначителност на нарушението по чл.9, ал.1, вр. ал.2 ЗЗП по смисъла на чл.28 ЗАНН, касателно липсата на информация за вносител на стоките, въззивният съд е приложил правилно материалния закон.

Преценката за маловажност по смисъла на чл.28 ЗАНН е фактическа и се предопределя от спецификите на всеки конкретен случай. Тя се прави при съобразяване на следните обстоятелства: засегнатите обществени отношения предвид обществената им ценност, ако нарушението е резултатно – липсата или незначителността на вредните последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило отражение в обективната действителност – време, място, обстановка, начин и средства на осъществяването му; причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, неговото психическо отношение към деянието, обстоятелства, относими към личността на извършителя – възраст, семейно, здравословно състояние и най-вече, но не само, наличие на предходни нарушения от същия вид.

Процесният случай разкрива отклонение от типичните случаи на нарушения от този вид, липсват данни за допуснати други нарушения и засягането на обществените отношения с липса на информация за вносител на стоките, при налична информация въз основа на техните общоизвестни марки за техния произход, вид и съществени характеристики, разкрива значително по-ниска степен на обществена опасност. Ето защо санкционирането на нарушението е несъразмерно с преследваната цел по чл.12 ЗАНН, която може да се постигне с предупреждение към нарушителя.

Като е достигнал до идентични правни изводи районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона, без да се налице визираните касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 НПК. На основание чл.221, ал.2 АПК обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

Предвид липсата на заявена от ответника претенция за присъждане на разноски и по аргумент от нормата на чл. 81 ГПК във вр. чл.144 АПК, такива не се присъждат с решението.

Водим от горното Административен съд София-град, XVIII-и Касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 21.11.2019 г. по нахд № 12012/2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108 състав.

ПРЕДУПРЕЖДАВА на основание чл.28 ЗАНН [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], представлявано от Ц. Н. Б., ЕГН [ЕГН], че при повторно извършване на нарушение по чл.9, ал.1 ЗЗП, ще му бъде наложено административно наказание.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

